

108

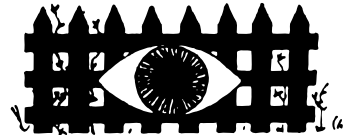
DECEMBER 2006

RET & SKEL

Information for hegnsyn

"Temanummer om mark- og vejfred"

FORENINGEN AF HEGNSYN

RET & SKEL, Information for Hegnsyn.

Udgives af Foreningen af Hegnsyn (indtil 15/3 2002 "Foreningen af Hegnsynsformænd") og udkommer 4 gange årligt i et oplag på 1300 stk.

Henvendelser om tegning af abonnement (kr. 100 årligt), udbringning af bladet, person- og adresseændringer m.v. rettes til foreningens *kasserer*.

Hegnsyn, kommunale forvaltninger og andre opfordres til at gemme bladene og evt. senere gøre brug af dem som opslagsværk. Register over bladenes indhold 1986-2000 forefindes i blad nr. 81 – herefter én gang årligt.

Bladet trykkes hos „Kviktryk“, Bornholmsvej 3, 4200 Slagelse.

Redaktør og ansvarlig i henhold til presseloven:

Bent Jensen, Mylius Erichsens Vej 23, 7400 Herning, tlf. 97 2203 97.

E-mail: bluesbent@privat.dk

Indholdsfortegnelse for temanummer om mark- og vejfred

Fra formanden	side 3
Adresser, oplysning om honorarer og spørgetjeneste m.v.	side 4
Kort og godt om vurderingsforretninger	side 5
En gammel lov, der stadig holder	side 7
Sådan bruges loven	side 8
Hegnsynsmænd som vurderingsmænd	side 11
Model for protokol	side 12
Lov om Mark- og Vejfred	side 15

Fra formanden

Vi er i skrivende stund på vej mod december og har endnu en gang oplevet et efterår, hvor det har været en behagelighed at gå på hegnsyn.

Og det er vigtigt at komme ud, for nu lakker det mod enden for de Hegnsyn, der kommer fra kommuner, der fra 1. januar 2007 ændrer størrelse - altså de 65 nye storkommuner. Det er derfor vigtigt at få ryddet mest muligt op, inden det slutter. Det er endnu ikke oplyst, hvor mange kommuner der vælger at køre videre med mere end ét hegnsyn, men givet er det, at mange hegnsynsmedlemmer stopper ved årets udgang.

Derfor skal der lyde en stor tak fra "Foreningen af Hegnsyn" til de folk, der ikke bliver genvalgt - eller vælger at stoppe. For mit eget vedkommende kender jeg heller ikke fremtiden, men synes under alle omstændigheder, at det har været en ære - og en meget stor en oplevelse at være hegnsynsmand. Jeg håber, de fleste deler min opfattelse.

Næste årsmøde i Foreningen af Hegnsyn holdes den 16. og 17. marts 2007 i Svendborg, og da det er mødet, hvor der også afholdes valg til bestyrelsen, opfordrer jeg medlemmer, der måtte ønske at gøre et stykke arbejde for foreningen, at melde ud derom.

Med den nye struktur, omkring såvel kommuner som retskredse, sker der jo som bekendt mange ændringer fremover, som man skal forholde sig til.

Alene omkring strukturen kommer der således en ny lovbekendtgørelse om hegn - gældende fra 1. januar 2007, og i samme forbindelse er der vedtaget en ændring af loven som medfører, at et hegnsyn fremover kan begæres ved domstolene i 1. instans, såfremt parterne er enige derom.

Som tidligere nævnt på denne plads finder jeg, at dette er et stort tilbageslag for hegnsynsordningen, som kun kan imødegås, såfremt vi fremover gør vores arbejde godt og rigtigt.

På Regionsmødet forleden i Svendborg drøftede vi situationen, og der var enighed om ovennævnte synspunkt. Men der var også enighed om, at vi må blive langt bedre til at udbrede kendskabet til, hvad et hegnsyn er. Vi må alle informere om Hegnsynets muligheder, og i lokalområdet kan det passende ske ved, at man f. eks. går ud til møder i de enkelte grundejerforeninger og foreninger i øvrigt og fortæller om hegnsyn og de muligheder, der ligger deri.

Det er samtidig vigtigt, at man uddanner sig, og i den forbindelse skal det nævnes, at Foreningen af Hegnsyn allerede i det tidlige forår af 2007 har planlagt de første to kurser for begyndere. Derfor - sørg for at få den fornødne bevilling til kurset fra din kommune.

I øvrigt skal jeg henvisse til, at dette nr. af Ret & Skel først og fremmest er et temanummer om Mark- og Vejfredsloven, og de relationer mange af os som vurderingsmænd har til loven. I den forbindelse føler jeg trang til at takke Holger Engvang for sit utrættelige arbejde med vejledning omkring mark- og vejfreds stoffet, og jeg er glad for, at han stadig orker at stå til rådighed for foreningens medlemmer.

Glædelig Jul og Godt Nytår til alle!

Helge Sølgaard

FORENINGEN AF HEGNSYN
Henriksholms Allé 20, 2950 Vedbæk, tlf. 45 89 06 82.
Hjemmeside: www.hegnsyn.dk

Formand: *Helge Sølgaard*, Søllerød kommune
Henriksholms Allé 20, 2950 Vedbæk.
Tlf. 45 89 06 82. E-mail: helgesoelgaard@hotmail.com

Næstformand: *Søren Christensen*, Sindal kommune
Bakkevej 180, 9870 Sindal
Tlf. 98 93 06 24. E-mail: scr@tdcadsl.dk

Kasserer: *Jørgen Nielsen*, Svendborg kommune
Traverskiftet 31, 5881 Skårup.
Tlf. 62 23 15 30. E-mail: jpn-esther@hotmail.com

Sekretær: *Preben Andersen*, Nørre Djurs kommune
Tranehusevej 2, 8585 Glesborg.
Tlf. 86 31 76 63. E-mail: preben.a@mail.tele.dk

Best.medlem: *Halfdan Nørgaard-Mortensen*, Roskilde kommune
Langholm 23, 4000 Roskilde
Tlf. 46 75 75 32. E-mail: dot-halfdan@webspeed.dk

Forretningsfører og redaktør: *Bent Jensen*, Mylius Erichsens Vej 23,
7400 Herning.
Tlf. 97 22 03 97. E-mail: bluesbent@privat.dk

Vederlag for hegnsyn og vurderingsforretninger:

Et hegnsyn koster kr. 1125, som fordeles med kr. 475 til formanden og kr. 325 til de øvrige 2 medlemmer.

Ved en vurderingsforretning efter Mark- og Vejfredsloven tilkommer der vurderingsmændene et vederlag på kr. 800, som fordeles med kr. 475 til formanden og kr. 325 til den anden vurderingsmand. Når undtagelsesvis 3 personer deltager som vurderingsmænd udgør hele vederlaget kr. 1125 og fordeles som ved et hegnsyn.

„SPØRG BARE“

Hegnsynsformænd kan i nogen udstrækning få rådgivning ved henvendelse til:

Tidl. formand, Svend Gunnar Kofoed-Dam, tlf. 56 49 61 73

e-mail: sv.gunnar@dlgmail.dk og Direktoratet for FødevarerErhverv, v. Anne Holst, tlf. 33 95 80 00.

Vedr. Mark og Vejfreds-spørgsmål kan henv. ske til: Holger Engvang, Maltvej 57, Askov, 6600 Vejen. Tlf. 75 36 58 20 (helst mellem kl. 9 og 12).

Lov om Mark- og Vejfred er i 2006 optrykt i RET & SKEL, blad nr. 108.

Endvidere står foreningens bestyrelse altid til rådighed for en drøftelse af hegnsynsspørgsmål.

Foreningens hjemmeside med diverse links findes på adressen hegnsyn.dk

Temanummer

Dette nr. af RET & SKEL er et tema-nummer, som udelukkende behandler mark- og vejfredsloven og dets relationer til foreningens medlemmer. Vi håber den må blive godt modtaget og brugt som opslagshæfte, når og hvis man som vurderingsmand pludselig bliver stillet over for at skulle behandle en sag.

Kort og godt om vurderingsforretninger

Mark- og vejfredsloven indeholder regler om vurderingsforretninger.

I hver kommune udpeger kommunalbestyrelsen tre vurderingsmænd, hvoraf den ene udpeges som formand. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at medlemmerne af kommunens hegnsyn udpeges som vurderingsmænd.

Frist

Hvis en skadelidt ønsker at fremsætte erstatningskrav i henhold bestemmelsen om det objektive ansvar ved skade forvoldt af husdyr, skal han begære skaden vurderet af vurderingsmændene inden 3 dage efter, at han er blevet bekendt med den.

Erstatningskravet bortfalder, hvis 3-dages fristen overskrides, medmindre skadelidte har truffet overenskomst med dyrets besidder om erstatningens størrelse eller om, at erstatningen skal fastsættes på anden måde, eller det ved dom fastslås, at skaden er forvoldt i ond hensigt eller ved grov hensynsløshed.

Vurdering

Når der er anmeldt en skade, skal der snarest muligt afholdes en vurderingsforretning. En vurderingsforretning foretages af vurderingsformanden og én af ham tilkaldt vurderingsmand. Formanden kan undtagelsesvis bestemme, at alle tre vurderingsmænd skal deltage i forretningen, hvis han under hensyn til skadens omfang eller art finder det påkrævet.

Skader omfattet af loven

Hvis der er tale om en skade, der er omfattet af loven, skal vurderingsmændene afgøre erstatningsspørgsmålet ved en kendelse, når de har vurderet skaden, og de finder det godtgjort, hvem der er det skadevoldende dyrs besidder.

Anke

Den kendelse, som vurderingsmændene afsiger, kan ankes til civildommeren i den pågældende retskreds.

Skader der ikke er omfattet af loven

Hvis det under en vurderingsforretning viser sig, at der er tale om en skade, som ikke er omfattet af mark- og vejfredsloven, skal vurderingsmændene søge at opnå forlig om erstatningen for skaden. Hvis der ikke kan opnås forlig, skal vurderingsmændene udfærdige en beskrivelse af skadens art og omfang.

Vurderingsmændene har ikke hjemmel til selv at træffe afgørelse om erstatningen. De skal derfor henvise skadelidte til at søge spørgsmålet om erstatning afgjort ved domstolene.

Vederlag

Vederlaget til vurderingsmændene for at afholde en vurderingsforretning er fastlagt i bekendtgørelse nr. 1079 af 11. december 1996. Vederlaget til vurderingsmændene udgør 800 kr., der fordeles med 475 kr. til formanden og 325 kr. til den anden vurderingsmand. Hvis alle tre vurderingsmænd undtagelsesvis har deltaget i en vurderingsforretning, udgør vederlaget 1125 kr., der fordeles med 425 kr. til formanden og 325 kr. til hver af de andre vurderingsmænd.

En gammel lov, der stadig holder

Der er stadig behov for at have en lov om mark- og vejfred. Det konkluderede det udvalg, som Fødevareministeriet nedsatte i 2003.

Lovens navn stammer fra en hegnsforordning fra 1794: "Hegn og Fred for Jorder i Danmark". Selve loven om mark- og vejfred så dagens lys i 1872 og blev afløst af en ny lov fra 1953, hvor der dog blev bevaret ganske mange af de grundlæggende regler. Lovens alder taget i betragtning, var der således en forventning om, at en del af lovens bestemmelser var blevet overflødiggjort gennem årene.

Udvalget kom imidlertid frem til den konklusion, at loven ikke kunne undværes, og at der ikke var så stort et behov for at modernisere og forenkle loven, som først antaget.

Udvalget kunne ikke anbefale, at bestemmelserne om husdyr ophævedes, da bestemmelserne fortsat har betydning. Udvalget fandt ganske vist, at systemet med vurderingsforretninger kun havde været brugt i meget begrænset omfang i de senere år. Det var nu i stedet forsikringselskaberne, der trådte ind i erstatningssagerne. Udvalget gjorde dog opmærksom på, at der kunne være væsentlige fordele ved at benytte systemet med vurderingsforretningerne, bl.a. fordi skadelidte kunne undgå at føre en væsentlig dyrere retssag, hvis de skadevoldende dyr ikke var forsikrede. Derfor kunne udvalget ikke anbefale, at bestemmelserne ophævedes, da det ville medføre, at der opstod et retstomt rum.

Loven indeholder desuden dansk rets hovedregel for færdsel på privat grund og vej. Reglen danner grundlag for bestemmelser om færdsel på fremmed ejendom i anden lovgivning, hvorfor bestemmelser ikke kunne undværes, og udvalget ikke kunne anbefale, at den ophævedes.

Udvalget undersøgte ligeledes, om det var muligt at overføre bestemmelser i loven til anden lovgivning, herunder vejloven, færdselsloven, naturbeskyttelsesloven og normalpolitivedtægten, men vurderede, at der ikke var noget oplagt sted at placere bestemmelserne.

Da der alene kunne være behov for enkelte mindre justeringer som følge af samfundsudviklingen, anbefalede udvalget, at der ikke var behov for ændring af mark- og vejfredsloven.

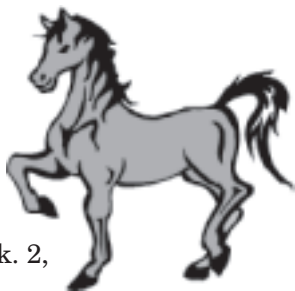
Sådan bruges loven

Kommentarer til lovens opbygning, kapitler og enkelte paragraffer, herunder en undersøgelse af, i hvilket omfang Mark- og Vejfredsloven benyttes.

Se i øvrigt optryk af hele loven senere i dette blad.

Lovens *kapitel I* indeholder lovens almindelige bestemmelser, herunder lovens § 1, stk. 1, hvoraf fremgår, at enhver er pligtig til på alle årets tider at holde sine husdyr på sit eget. Dette krav om, at man skal holde sine husdyr på sit eget danner grundlaget for lovens øvrige bestemmelser. Herudover indeholder *kapitel I* bl.a. en definition af, hvad der nærmere forstås ved begreberne ”anden mands grund”, ”sit eget”, ”besidder” og ”veje”.

Begrebet ”husdyr” er ikke nærmere defineret i lovens *kapitel I*. I lovens § 1, stk. 2, fastslås det

dog, at under begrebet ”husdyr” henregnes tillige pelsdyr, der er opdrættet i fangenskab, og tamkaniner. Begrebet ”husdyr” antages herudover almindeligvis foruden nyttedyr i landbruget, såsom heste, kvæg, svin, får, geder, fjerkræ, også at omfatte visse kæledyr, herunder ejerhunde og ejerkatte, jf. således også lovens § 14.

I forbindelse med omtalen af lovens *kapitel I* er der en beskrivelse af forholdet til beslægtet eller kommende lovgivning. Dette gælder ”smittefare”

og Det centrale Husdyrbrugsregister (CHR) samt forholdet til forslag til lov om hold af dyr.

Lovens *kapitel II* indeholder regler om erstatning for skade forvoldt af husdyr. Der er omtalt en række oplysninger fra Forsikring og Pension samt en beskrivelse af politiets opgaver i henhold til mark- og vejfredslovens bestemmelser om husdyr.

Bestemmelsen i § 3 om det *objektive* ansvar danner grundlag for, at forsikringsselskaberne årligt udbetaler erstatning i et stort antal skadesager. Det må forventes at give anledning til en lang række tvister, som ikke kendes i dag, såfremt det objektive ansvar efter § 3, stk. 1, blev ophævet.

I lovens *kapitel III* findes en række bestemmelser om optagelse af husdyr. Formålet med optagelsesretten er at beskytte grundejeren, idet der tidligere var mange tilfælde af undslupne dyr. Bestemmelserne har stor betydning for at dyrene kommer tilbage til deres ejer, og ikke mindst for at undgå smitterisiko ved at undslupne dyr får kontakt med andre dyrebesætninger.

I forbindelse med omtalen af lovens *kapitel III* er der en beskrivelse af

forholdet mellem loven om mark- og vejfred og politivedtægterne. Det fremgår heraf, at det vurderes, at der ikke umiddelbart er fornøden hjemmel til at lade mark- og vejfredslovens regler om husdyrs indtrængen på anden mands grund optage i vedtægterne.

Lovens *kapitel IV* indeholder bestemmelser om ufreds bøder og uvane husdyr mv. Ifølge § 13 kan besidderen straffes med bøde for ufred, når husdyr, som uden hjemmel færdes på fremmed grund, forgæves er søgt optaget. Bestemmelsen bruges af politiet som hjemmel til at give bøder og har formentlig også en præventiv effekt.

Efter § 14 har den optagelsesberettigede ret til på hensigtsmæssig måde at fjerne uvane husdyr, løsslupne pelsdyr, tamkaniner og fjerkræ, omstrejfende hunde og katte fra sin grund og er ikke pligtig at yde erstatning, såfremt dyret herved kommer til skade eller omkommer.

Nedskydning eller anden direkte på drabsigtende fremgangsmåde må dog kun anvendes, når dyrets besidder i forvejen inden for det sidste år er advaret. Advarsel er dog uforuden, når dyret angriber andre husdyr eller frembyder nærliggende fare for person eller ejendom.

I forbindelse med omtalen af § 14 er der en beskrivelse af forholdet til straffeloven.

Reglerne om tøjring og græsning findes i lovens *kapitel V*. § 15 handler om græsning og tøjring i relation til offentlige veje, medens § 16 vedrører ”sniggræsning” og til-fælde, hvor nogen uberettiget med forsæt løser anden mands tøjrede husdyr eller åbner bur, fold eller lukket mark, således at dyrene kan komme ud heraf.

Kun få vurderingsforretninger

Kapitel VI omhandler lovens § 17, der er dansk rets hovedregel om færdsel på fremmed ejendom. Ifølge § 17 er det ikke tilladt at færdes på anden mands grund, uden at man har ejerens tilladelse eller anden særlig hjemmel. Forbudet mod færdsel på fremmed grund uden ejerens tilladelse eller anden hjemmel gælder, uanset om arealet er afspærret, om der er forvoldt skade, eller om arealet er under kultur eller lignende.

Derimod er det tilladt at færdes ad en privat vej, medmindre ejeren ved lovlig skiltning har forbudt færdsel generelt eller færdsel af den pågældende art. Mark- og vejfredslovens § 17 fastslår, at ejeren af en privat vej har ret til ved skiltning helt eller delvist at begrænse færdslen på vejen, medmindre der ifølge anden lovgivning, deklARATION eller andet særligt retsgrundlag, f.eks. hævder en pligt til at holde vejen åben for andre.

I tilfælde, hvor der ikke gælder en pligt til at holde vejen åben for andre, kan vejejeren således selv bestemme, hvilken færdsel der må finde sted på vejen. Vejejeren bestemmer derimod

ikke selv, hvordan forbudet skal afmærkes/gennemføres, jf. færdselslovens § 97.

Anvendelsesområdet for § 17 er blevet væsentligt begrænset af naturbeskyttelseslovens regler om offentlighedens adgang til strande, skove, udyrkede arealer og veje og stier i det åbne land og af privatvejslovens regler, som giver adgang for offentligheden til færdsel på private fællesveje og fællestier i byer og bymæssige områder. Anvendelsesområdet er desuden begrænset ved, at et stort antal fredningsafgørelser i årenes løb har åbnet adgang for offentlighedens færdsel.

Kapitel VII indeholder beskrivelse af lovens bestemmelser om vurderingsforretningerne, herunder bl.a. om fremgangsmåden ved fremsættelse af begæring om afholdelse af vurderingsforretninger, vurderingsmændenes kendelser og beskikkelse af vurderingsmænd.

Ved direktoratets undersøgelse i 2000 om bl.a. anvendelsen af vurderingsforretninger kom der svar fra 246 kommuner. Undersøgelsen viser, at der i perioden 1997-2000 kun har været afholdt et meget begrænset antal vurderingsforretninger, idet der kun har været afholdt 40 vurderingsforretninger i alt og kun i 20 ud af 275 kommuner.

Størstedelen af erstatningssagerne efter mark- og vejfredsloven ordnes i stedet for via forsikringsselskaberne, der træder ind og dækker skader efter det objektive ansvar i det omfang, der er tegnet forsikring.

SYNSPUNKTER OG DEBAT

Sæt papir i maskinen og giv dit besyv med!

Skriv om forslag, kommentarer eller hverdags erfaringer, som kan være andre til nytte.

Læserindlæg til RET & SKEL indsendes til redaktøren.

Skriv på maskine eller EDB og send

gerne en diskette eller mail til bluesbent@privat.dk

Hegnsynsmænd som vurderingsmænd

Anne Holst fra Direktoratet for Fødevarerhverv har på foreningens årsmøder flere gange beskæftiget sig med mark- og vejfredsspørgsmål og her bringes et koncentrat af mark- og vejfredsområdet, som hun har beskrevet det.

Ifølge Mark- og Vejfredsloven er det sådan, at en ejer skal erstatte skader, som hans husdyr forvolder på en anden mands afgrøder, beplantning eller bevoksning, eller skader som husdyr forvolder på en anden mands husdyr, fastslog Anne Holst i sit indlæg om loven på årsmødet i marts. Hun pointerede samtidig, at der er tale om et *objektivt* ansvar for ejeren af det skadevoldende dyr, hvilket indebærer, at han pådrager sig ansvar, selv om han ikke er skyld i, at skaden er sket.

Hvis "offeret", som er pådraget skaden, ønsker at fremsætte krav om erstatning skal han, inden 3 dage efter, han er blevet bekendt med skaden, fremsætte anmodning om at få skaden vurderet af de beskikkede vurderingsmænd.

-Jeg vil godt her slå fast, at der ikke ifølge mark- og vejfredsloven er noget, der hedder et mark- og vejfreds nævn, men der er ifølge loven tale om, at der for hver kommune skal

beskikkes 3 vurderingsmænd, som alene har til opgave at vurdere de skader, der er omfattet af loven, understregede Anne Holst.

Når skaden er anmeldt, skal der hurtigst muligt afholdes en vurderingsforretning, hvortil såvel den skadelidte som ejeren af det/de skadevoldende dyr (hvis han/hun er udfundet) indkaldes. Selve forretningen foretages normalt af vurderingsformanden og yderligere 1 vurderingsmand, men formanden kan, hvis han undtagelsesvis finder, at der er nogle ganske specielle forhold, der taler for det, også lade begge vurderingsmænd deltage sammen med sig selv.

Forligsmuligheder

Hvis det under vurderingsforretningen viser sig, at der ganske vist er sket skade, men en skade, der falder uden for mark- og vejfredslovens rammer, bliver vurderingsmændenes opgave at få parterne til at prøve på at indgå forlig om erstatning.

-Hvis forlig ikke er muligt, skal vurderingsmændene lave en beskrivelse af skadernes karakter og omfang, men da skaden ikke er omfattet af loven, har de ikke selv hjemmel til at træffe afgørelse, men skal henvise skadelidte til at søge afgørelse ved domstolene, hvor han kan henvise til vurderingsmændenes skadesbeskrivelse.

-Hvis skaden omvendt er omfattet af mark- og vejfredsloven, skal vurderingsmændene ved en kendelse afgøre erstatningsspørgsmålet. Kendelsen kan inden for en frist af 15 dage

efter afsigelsen ankes til civildommen i den pågældende retskreds. Ejerens ankefrist træder dog først i kraft på det tidspunkt, han bliver gjort bekendt med kendelsen, hvis han ikke har medvirket i vurderingsforretningen, oplyste Anne Holst.

Vurderingsmændene skal, ud over at afsige kendelse om erstatningens størrelse og omfang m.v., også i kendelsen tage stilling til, hvem der skal betale omkostningerne i forbindelse med vurderingsforretningen (vederlagets størrelse fremgår af side 4 her i bladet).

-benje

Model for protokol

Holger Engvang, der gennem mange år har stillet sig til rådighed for besvarelse af spørgsmål fra foreningens medlemmer om mark- og vejfredsloven, har fremstillet en modelprotokol for en vurderingsforretning i henhold til denne lov.

PROTOKOL:

Den 18. august 2006 kl. 10 blev der afholdt vurderingsforretning

(Sag nr. 02/06) på e. dommen Ølvej 12, 9999 Maltgær.

Rekvirent (skadelidte): Hans Hansen, Ølvej 12, 9999 Maltgær
mod

Modpart (skadevolder): Jens Jensen, Ølvej 14, 9999 Maltgær.

Vurderingsforretningen blev afholdt efter skriftlig anmodning fra Hans Hansen.

Rekvirenten, Hans Hansen, mødte personligt.

Modparten, Jens Jensen, mødte ligeledes personligt.

Parterne var indkaldt pr. telefon til mødet. Som vurderingsmænd deltog Peder Pedersen (formand) og Niels Nielsen.

Parternes påstande:

Rekvirenten, Hans Hansen, fremførte i henhold til mark- og vejfredsloven krav om erstatning for påførte skader.

Modparten, Jens Jensen, ønskede ikke at betale erstatning.

Sagsfremstilling:

Rekvirenten, Hans Hansen, oplyste, at han var blevet bekendt med skaderne den 14. august 2006, hvor han havde konstateret, at 10 store kvier, tilhørende Jens Jensen, befandt sig på hans grund.

Han havde straks jaget dyrene tilbage til naboen, Jens Jensens ejendom.

Modparten, Jens Jensen, erkendte, at han var ejer af de omhandlede dyr. Han mente dog ikke, at han kunne blive erstatningsansvarlig. Der forelå undskyldende forhold, da et tordenvejr foregående nat havde medført strømsvigt i el-hegnet.

Han ønskede derfor ikke at betale erstatning, eller anmelde skaden til sit forsikringsselskab, hvor han i øvrigt havde selvrisiko.

Vurderingsmændene lægger til grund, at de påviste skader på Hans Hansens ejendom er forårsaget af Jens Jensens indtrængende dyr, og at anmeldelse retsmæssigt er sket i henhold til Lov om Mark- og Vejfred § 18, stk. 1 og 2.

Skadesopgørelse

Skade på bedriften:

Der blev foretaget vurdering

af skaderne således:

Hvedemark:

500 m² afgrøde ødelagt = kr. 500

Raps liggende på skår
+ ulempeerst. = kr. 2.000

El-hegnet ødelagt = kr. 600

Skade på privat grund:

Reparation af græsplæne = kr. 2.500

I alt (ekskl. moms) = kr. 5.600

Rekvirenten oplyste, at han har moms-registreret landbrug.

Kendelse:

Efter Mark- og Vejfredslovens § 3 er der objektivi ansvar for skader omfattet af denne bestemmelse.

Modparten, Jens Jensen, er derfor erstatningspligtig, uanset om der måtte foreligge undskyldende omstændigheder.

Jens Jensen skal derfor betale kr. 5.600,- til Hans Hansen. Omkostningerne ved vurderingsforretningen, kr. 800,- betales af Jens Jensen til Maltgær Kommune.

Beløbene betales inden den 3. september 2006.

Kendelsen er oplæst for begge parter ved vurderingsforretningen.

Vurderingsforretningen afsluttet kl. 12.00.

Underskrevet:

Peder Pedersen, vurderingsformand
Niels Nielsen, vurderingsmand.

Klagevejledning, jfr. mark- og vejfredsloven § 20:

Kendelsen kan af hver af parterne indankes for civildommeren, Retsvænget 18, 9999 Maltgær, hvis afgørelse er endelig.

Begæring om anke skal være civildommeren i hænde inden den 3. september 2006 og indeholde angivelse af ankens genstand og hensigt.

Udskrift af den påankede kendelse skal være bilagt ankebegæringen eller fremsendt inden 8 dage efter denne.

Meddelelse:

Udskrift af protokollen fremsendes til parterne snarest muligt.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Maltgær Kommune den 18. august 2006 / Erik Eriksen.

Huskeregler

Ved forlig: Husk parternes underskrifter.

Erstatningen: For at få denne udbetalt er det vigtigt, at skadelidte kan påvise, hvem der er skadevolder (§ 19, stk. 1), hvis man ikke har optaget de fremmede husdyr (§ 19, stk. 2).

Erstatningsbeløbet: Der skelnes mellem momsregistrerede og ikke-momsregistrerede virksomheder/personer.

I alle tilfælde skal skadelidte holdes skadesløs, d.v.s. at momsregistrerede virksomheder/personer kun skal have de reelle tab dækket. Momsen anses ikke for et tab og skal derfor ikke udbetales.

Erstatninger til ikke-momsregistrerede virksomheder/personer skal derimod tillægges moms, hvis det kan dokumenteres, at det vurderede beløb indeholder moms.

Hvis skadelidte modtager et beløb, og selv sørger for at skaden udbedres, beregnes beløbet uden moms (skadevolder kan ikke foretage modregning i sit momsregnskab af et ”begravet” momsbeløb).

Sagkyndig bistand: Ifølge § 26, stk. 1 fastsætter vurderingsmændene vederlaget hertil, og det henregnes til sagens omkostninger. Her tillægges moms, hvis den pågældende sagkyndige er momsregistreret eller ansat i en momsregistreret virksomhed.

Forudbetaling (§ 28): Udgifter for afholdelse af vurderingsforretningen kan af vurderingsmændene kræves forudbetalt af skadelidte. I praksis benyttes denne regel sjældent, men skadelidte må nemlig betale sagsomkostningerne, hvis skadevolderen ikke findes, og husdyrene ikke er optaget og kan indbringe sagsomkostningerne ved et evt. salg (§ 5-12).

Skader på korn- og insilageopslag, bygninger og lignende (§ 26, stk. 4): Hvis forlig ikke opnås, affatter vurderingsmændene en beskrivelse af skadens art og omfang, og henviser skadelidte til at gøre erstatningskrav gældende ved domstolene.

Når eksempelvis kvæg eller heste løber ud af indhegninger, er det ofte p.g.a. afledning eller rust i el-hegn (for svag strøm) eller manglende tilsyn og vedligeholdelse af hegnet. Dette må gerne indgå i beskrivelsen af hændelsesforløbet, men det er dommerens opgave at finde ud af, om der foreligger fejl eller skyld (culpa) fra skadevolderens side. I disse tilfælde foreligger der nemlig ikke objektivt ansvar, men kun ansvar ved skyld (culpa-ansvar).

Hegn i eller ved skel: Hvis én af parterne beklager sig over sådanne, henvises til en hegnsynsforretning med indkaldelse i henhold til hegnsløven.

Rådgivning v. Holger Engvang

Holger Engvang er stadig villig til rådgivning og understreger, at han naturligvis helst ser, at henvendelserne kommer, før der afholdes vurderingsforretninger (se adresse og tlf. på side 4 i hvert nr. af RET & SKEL).

Loven

Bekendtgørelse af lov om mark- og vejfred (Mark- og vejfredsloven)

LBKnr 818 af 11/12/1987 (Gældende)

Senere ændringer til forskriften

LOV Nr. 1082 af 20/12/1995	§ 10
LOV Nr. 232 af 02/04/1997	§ 11
LOV Nr. 431 af 06/06/2005	§ 45
LOV Nr. 536 af 24/06/2005	§ 3
LOV Nr. 538 af 08/06/2006	§ 62

Forskriftens fulde tekst

Bekendtgørelse af lov om mark- og vejfred (Mark- og vejfredsloven)

Herved bekendtgøres lov nr 107 af 31. marts 1953 om mark- og vejfred med de ændringer, der følger af lov nr 84 af 25. marts 1961, lov nr 242 af 7. juni 1963 og lov nr 175 af 30. april 1969.

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

§ 1. Enhver er pligtig til på alle årets tider at holde sine husdyr på sit eget.

Stk. 2. Under husdyr henregnes pelsdyr, som er opdrættet i fangenskab, og tamkaniner. Såfremt et i fangenskab opdrættet pelsdyr undslipper og ikke indfanges inden 2 måneder, anses det som vildt. Afkom, der følger moderdyret, er underkastet de for dette gældende bestemmelser.

§ 2. Det ansvar, som efter denne lov er forbundet med, at husdyr kommer ind på anden mands grund, indtræder også, når husdyr kommer ind på en dets ejer tilhørende ejendom, hvorover en anden har udelukkende brugsret.

Stk. 2. Som besidder benævnes i denne lov enhver, der holder husdyr, uanset om ejendomsretten over disse tilkommer en anden.

Stk. 3. De i nærværende lov for veje givne bestemmelser omfatter til-lige gader, pladser og stier.

Kapitel II

Erstatning for skade forvoldt af husdyr

§ 3. Kommer et husdyr uden hjemmel ind på anden mands grund, skal dyrets besidder erstatte den skade, dyret forvolder ved at nedtræde, afbide eller fortære afgrøder, beplantning eller bevoksning, beskadige hegn eller vandløb, oprode eller sammen-træde jordbunden. Samme regel gælder om skade, dyret forvolder ved at angribe et andet husdyr eller på anden voldelig måde tilføje det legems-beskadigelse.

Stk. 2. Erstatning kan dog ikke kræves, hvis skaden er fremkaldt med forsæt eller uagtsomhed af skadelidte selv eller af en person, han har ansvar for. Er der skyld på begge sider, afgøres det efter fejlenes beskaf-fenhed, om erstatningen skal ned-sættes eller helt bortfalde.

Stk. 3. Om erstatningskravets gennemførelse gives der regler i kap. VII.
§ 4. Denne lovs regler finder ikke anvendelse på erstatningsansvar for skade voldt af hunde.

Stk. 2. Det ansvar for skade voldt af husdyr, som kan påhvile andre end besidderen, berøres ikke af nærværende lov. Det samme gælder besidderens ansvar for skade, som ikke omfattes af erstatningsreglen i § 3, stk. 1.

Kapitel III

Optagelse af husdyr

§ 5. Enhver er berettiget til selv at optage eller lade optage fremmede husdyr, som uden hjemmel færdes løse på hans grund.

Stk. 2. På veje kan optagelsesretten udøves af den, hvem vedligeholdelsen påhviler. - Såfremt vejen er åben for almindelig færdsel, kan optagelsesretten tillige udøves af politiet.

Stk. 3. På jernbanearealer kan optagelsesretten udøves af de i banens tjeneste stående personer og af politiet.

Stk. 4. På fredede sandflugtsstrækninger kan optagelsesretten udøves såvel af grundens ejer eller bruger som af vedkommende sandflugtsbetjent.

§ 6. Ved optageren, hvem dyret tilhører, skal han snarest muligt og senest inden 24 timer, efter at optagelsen har fundet sted, tilstille denne - eller en til hans husstand hørende voksen person - underretning herom.

Stk. 2. Ved optageren ikke, hvem dyret tilhører, skal anmeldelse om optagelsen inden samme frist ske til

sognefogeden, hvis en sådan findes, og ellers til politiet - der snarest muligt foranlediger optagelsen bekendtgjort, jfr. dog § 9, stk. 3. Udgifterne herved vil være at refundere af den, hvem dyret tilhører, og kan om fornødent inddrives ved udpantning.

Stk. 3. Undlader optageren at foretage anmeldelse i overensstemmelse med reglerne i stk. 1 og 2, fortabes retten til godtgørelse for foder og pasning, og optageren er pligtig at erstatte det ved afsavnet af dyret forvoldte tab.

§ 7. For optagelse af husdyr tilkommer der optageren optagelsespenge.

Stk. 2. Optagelsespengene udgør det samme beløb, som til enhver tid er fastsat som godtgørelse for foder og pasning af det pågældende dyr i et døgn, jfr. § 8, stk. 2, 4 og 5. Hvis en flok husdyr optages, kan der dog højst kræves optagelsespenge for 5 dyr.

Stk. 3. Optageren er bortset fra det i § 6, stk. 3, og § 18, stk. 3, pkt. 1, omhandlede tilfælde berettiget til at gøre optagne dyrs udlevering afhængig af, at der betales ham optagelsespenge og godtgørelse for foder og pasning samt erstatning for forvoldt skade eller sikkerhedsstillelse herfor. Sikkerhedsstillelse kan ske hos vurderingsmændenes formand, der fastsætter dennes art og størrelse, såfremt enighed herom ikke kan opnås mellem parterne.

Stk. 4. Den, som lægger hindringer i vejen for udøvelsen af den i stk. 3 omhandlede ret til at tilbageholde et optaget dyr, straffes efter straffelovens § 293, stk. 2.

§ 8. Optageren er pligtig at fodre og passe det optagne dyr forsvarligt.

Stk. 2. For hvert døgn, som forløber mellem optagelsen og tilbageleveringen eller afleveringen til salg ifølge § 9 tilkommer der som godtgørelse for foder og pasning optageren: For et stk. hornkvæg over 1 år eller en hest over 1 år.....5,00 kr. for en kalv, et svin, et føl, et får, en ged eller en hund.....2,00 kr. for et stk. fjerkræ, en tam kanin eller et pelsdyr.....0,50 kr.

Stk. 3. Finder tilbagelevering sted inden udløbet af 1 døgn, vil godtgørelsen være at beregne således, at over $\frac{1}{2}$ døgn regnes for 1 døgn og $\frac{1}{2}$ døgn eller derunder regnes for $\frac{1}{2}$ døgn. På tilsvarende måde beregnes godtgørelsen for overskydende dele af et døgn.

Stk. 4. Optages andre husdyr end de i stk. 2 nævnte, vil der være at erlægge godtgørelse for foder og pasning som fastsat for det af de nævnte husdyr, med hvilket det optagne dyr nærmest må ligestilles. Tvivlsspørgsmål herom afgøres af sognefogeden, hvis en sådan findes, og ellers af politiet.

Stk. 5. De i stk. 2 fastsatte takster kan til enhver tid ændres af landbrugsministeren.

§ 9. Indløses og afhentes et optaget dyr ikke inden 24 timer, efter at dets besidder eller en til dennes husstand hørende voksen person af optageren har modtaget underretning om optagelsen, eller inden 3 dage efter at optagelsen er bekendtgjort, skal dyret bortsælges mod kontant betaling ved offentlig auktion efter forudgående bekendtgørelse med mindst 3 dages varsel. Dog skal dyr, der må formodes at indbringe mere ved slagt-

ning end ved salg ved auktion, afhændes til et nærliggende slagteri eller slagtehus. Såfremt der ved auktionen ikke fremkommer noget rimeligt bud, skal auktionen standses og dyret afhændes efter regler, som fastsættes af landbrugsministeren, jfr. § 12.

Stk. 2. Auktionen afholdes af sognefogeden, hvis en sådan findes og ellers af politiet. Auktionerne er byr- og afgiftsfri.

Stk. 3. Skønner sognefogeden eller politiet - at det optagne dyr er af så ringe værdi, at udgifterne til bekendtgørelse om dyrets optagelse og afhændelse overstiger salgsværdien, bliver dyret uden forudgående bekendtgørelse og auktion optagerens ejendom. **§ 10.** Af det ved afhændelse i henhold til § 9, stk. 1, indkomne beløb afholdes forlods de med bekendtgørelserne og salget forbundne udgifter. Derefter fyldestgøres optagerens krav i henhold til §§ 7 og 8 samt hans erstatningskrav, for så vidt dets størrelse er fastslået.

Stk. 2. Eventuelt overskud tilfalder statskassen, medmindre den dertil berettigede inden 3 måneder efter bortsalget kræver beløbet udbetalt. Fører optageren sag om erstatning for skade, som dyret har forvoldt under ophold på optagerens grund, bevarer han dog retten til at få dækning af beløbet indtil 1 måned efter, at der er afsagt endelig dom.

Stk. 3. Såfremt det indkomne beløb ikke dækker optagerens ovennævnte fordringer, kan optageren kræve det udækkede beløb betalt af dyrets tidligere besidder.

§ 11. De i henhold til § 5 optagne dyr kan, hvis optageren ikke har rimelig mulighed for at have dem i pleje, afleveres til vedkommende sognefoged, hvis en sådan findes og ellers til politiet, der i så fald er pligtig at varetage de optageren ifølge nærværende kapitel påhvilende pligter og overtager de ham tillagte rettigheder, dog således at de i § 7 omhandlede optagelsespenge tilfalder optageren, for så vidt de kan erholdes fra dyrets besidder eller dækkes ved afhændelse.

Stk. 2. I øvrigt vil med hensyn til de heromhandlede dyr de i §§ 9 og 10 fastsatte regler være at iagttage, dog således at den sognefogeden eller politiet i henhold til § 8 tilkommende godtgørelse for foder og pasning forlods vil være at dække af det ved afhændelsen indkomne beløb.

§ 12. Landbrugsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om optagne dyrs afhændelse, herunder fastsætte særlige salgsmåder for dyr, som ikke kan ventes at indbringe deres fulde værdi ved de i § 9 nævnte salgsmåder.

Kapitel IV

Ufredsbøder, uvane husdyr m.v.

§ 13. Når husdyr, som uden hjemmel færdes løse på fremmed grund, forgæves er søgt optaget, kan besidderen straffes med bøde for ufred.

§ 14. Uvane husdyr, løsslupne pelsdyr, tamkaniner og fjerkræ, omstrejfende hunde og katte har den optagelsesberettigede ret til på sigtsmæssig måde at fjerne fra sin grund og er ikke pligtig at yde erstatning, såfremt dyret derved kommer til skade eller omkommer. Den, der var besid-

der af dyret, kan fordre det beskadigede eller dræbte dyr udleveret mod betaling af erstatning for voldt skade. For dræbte eller beskadigede dyr skal der ikke betales optagelsespenge eller ufredsbøder.

Stk. 2. Nedskydning eller anden direkte på drab af dyret sigtende fremgangsmåde må dog kun anvendes, når dyrets besidder i forvejen indenfor det sidste år er advaret. Er besidderen ukendt, kan advarsel indeholdende en kort beskrivelse af det pågældende dyr ske gennem et på egen udbredt dagblad. Advarsel er dog uforuden, når dyret angriber andre husdyr eller frembyder nærliggende fare for person eller ejendom.

Stk. 3. Med hensyn til dræbte eller beskadigede dyr vil i øvrigt de i §§ 6, 8, 9 og 10 fastsatte bestemmelser vedrørende optagne dyr være at iagttage i den udstrækning, de er anvendelige.

Kapitel V

Tøjring og græsning m.v.

§ 15. Husdyr må ikke græsse eller tøjres på de til offentlige veje hørende arealer eller tøjres så nær herved, at de kan nå ind derpå. - Dog kan vedkommende sogneråd med politimesterens samtykke tillade græsning med køer eller geder på arealer hørende til lidet befærdede kommunale biveje.

Stk. 2. På marker, der grænser til offentlige veje, må tyre over 1 1/2 år og uvane kreaturer kun græsse, såfremt de er forsvarligt tøjret eller marken frahegnet vejen på betryggende måde.

Stk. 3. Tilsvarende bestemmelser kan i politivedtægten fastsættes for private veje, der er åbne for almindelig færdsel.

Stk. 4. Overtrædelse af de i stk. 1 og 2 fastsatte bestemmelser straffes med bøde.

§ 16. Den, som uden hjemmel tøjrer eller driver husdyr ind på fremmed grund eller skaffer dem adgang her til ved at åbne led eller andet lukke, eller som tøjrer dem så nær ved nabosens grund, at de kan nå ind på denne, straffes med bøde.

Stk. 2. Den, som uden hjemmel driver fremmede husdyr ind på sin grund, straffes med bøde.

Stk. 3. Med bøde eller hæfte straffes den, som uberettiget med forsæt løser anden mands tøjrede husdyr eller åbner bur, fold eller lukket mark, således at dyrene kan komme ud heraf.

Kapitel VI

Færdsel på fremmed grund

§ 17. Den, som uden ejerens tilladelse eller anden hjemmel færdes på anden mands grund eller som færdes ad en privat vej, hvor det ved færdselstavle eller andet lovligt opslag er tilkendegivet, at færdsel eller færdsel af den pågældende art er forbudt, straffes med bøde.

Kapitel VII

Vurderingsforretningerne

§ 18. Ønsker nogen at fremsætte erstatningskrav i henhold til § 3, stk. 1, skal han inden 3 dage, efter at skaden er blevet ham bekendt, begære den vurderet af de i § 21 nævnte vurderingsmænd.

Stk. 2. Begæringen rettes til formanden for vurderingsmændene, der samtidig så vidt muligt skal underrettes om navn og bopæl på besidderen af de dyr, der har forårsaget skaden.

Stk. 3. Undlader skadelidte at lade skaden vurdere som fastsat i stk. 1 og 2 uden med dyrets besidder at have truffet overenskomst om erstatningens størrelse eller om dens fastsættelse på anden måde, bortfalder ethvert krav mod dyrets besidder på erstatning for de i § 3, stk. 1, omhandlede skader. Dette gælder dog ikke, såfremt det ved dom fastslås, at skaden er voldt i ond hensigt eller ved grov hensynsløshed.

§ 19. Når skaden er vurderet og det findes godtgjort, hvem der var det skadevoldende dyrs besidder, afgør vurderingsmændene ansvarsspørgsmålet ved en kendelse, der tillige fastsætter, hvorledes der vil være at forholde med hensyn til omkostningerne ved vurderingsforretningen. Såvel erstatningen som omkostningsbeløbet kan inddrives efter de for fuldbyrdelse af domme gældende regler, når der er forløbet 15 dage efter kendelsens afsigelse eller forkyndelse, uden at kendelsen er indanket for civildommeren i overensstemmelse med reglerne i § 20.

Stk. 2. Findes det ikke godtgjort, hvem der var det skadevoldende dyrs besidder, vurderes skaden, og skadelidte kan, såfremt dyret afhændes i henhold til § 9, kræve sit erstatningskrav fyldestgjort i overensstemmelse med reglerne i § 10, stk. 1.

§ 20. Den af vurderingsmændene afsagte kendelse kan af hver af par-

terne indankes for civildommeren i den pågældende retskreds, hvis afgørelse er endelig.

Stk. 2. Begæringen om anke skal være civildommeren i hænde inden 15 dage efter kendelsens afsigelse. Har det skadevoldende dyrs besidder ikke overværet vurderingsforretningen, regnes fristen for hans vedkommende fra det tidspunkt, da kendelsen er forkyndt for ham.

Stk. 3. Begæring om anke skal indeholde en angivelse af ankens genstand og hensigt. Udskrift af den påankede kendelse må være bilagt ankebegæringen eller fremsendes inden 8 dage efter denne.

Stk. 4. Landbrugsministeren kan dog, når særlige omstændigheder taler derfor, meddele tilladelse til anke, uanset at den i stk. 2 fastsatte frist er overskredet. Begæringen herom skal være Landbrugsministeriet i hænde inden 4 uger efter ankefristens udløb.

§ 21. For hver primærkommune beskikkes 3 vurderingsmænd til at vurdere de i henhold til § 18 anmeldte skader. Kommunalbestyrelsen kan dog i større kommuner bestemme, at kommunen deles i flere vurderingsdistrikter.

Stk. 2. Vurderingsmændene beskikkes af kommunalbestyrelsen, der tillige bestemmer, hvem der skal fungere som formand.

Stk. 3. Vurderingsmændene er forpligtet til også at udføre vurderinger i nærliggende kommuner eller distrikter, når de der beskikkede vurderingsmænd har lovligt forfald, og det kræves af vedkommende vurderingsformand.

Stk. 4. I stedet for at beskikke de i stk. 1 nævnte vurderingsmænd kan kommunalbestyrelsen bestemme, at de vurderingsmændene tillagte forretninger skal overdrages medlemmerne af det i henhold til lov nr. 259 af 27. maj 1950 om hegn (* 1) nedsatte hegnsyn.

§ 22. Vurderingsmændene beskikkes for perioder, der falder sammen med valgperioderne for kommunalbestyrelserne.

Stk. 2. Ingen, der har opnået en alder af 70 år, kan beskikkes til vurderingsmand. Ingen, der har opnået en alder af 60 år, er forpligtet til at modtage beskikkelse som vurderingsmand. Den, der har fungeret som vurderingsmand i en periode, er ikke forpligtet til at modtage beskikkelse før efter udløbet af en ny periode. Om i øvrigt nogen har gyldig grund til at begære sig fritaget for hvervet, afgøres af kommunalbestyrelsen, hvis afgørelse kan indbringes for Landbrugsministeriet.

§ 23. Den en vurderingsmand meddelte beskikkelse kan tilbagekaldes af kommunalbestyrelsen, hvis afgørelse kan indbringes for Landbrugsministeriet.

§ 24. Ingen må deltage som vurderingsmand i en vurderingsforretning, når han

- 1) selv er part i sagen eller personlig interesseret i dens udfald,
- 2) er beslægtet eller besvogret med nogen af parterne i op eller nedstigende linie eller i sidelinien så nær som søskendebørn eller er en af parternes ægtefælle, værge,

adoptiv- eller plejefader eller -moder, adoptiv- eller plejebarn,

- 3) i henhold til § 23 har indbragt spørgsmålet om tilbagekaldelse af den ham givne beskikkelse for Landbrugsministeriet og dets afgørelse endnu ikke foreligger.

§ 25. Såfremt en indsigelse mod en vurderingsmands habilitet ikke medfører, at han viger sit sæde, kan spørgsmålet herom indbringes for civildommeren i den pågældende retskreds, hvis afgørelse er endelig.

Stk. 2. Når det straks forlanges, kan i den anledning en kort udsættelse af sagen tilstås.

§ 26. Vurderingsforretningen, der vil være at afholde snarest muligt, efter at begæring herom er fremsat, foretages af formanden og en af denne tilkaldt vurderingsmand. Dog kan formanden, når han under hensyn til skadens omfang eller art finder det påkrævet, bestemme, at alle tre vurderingsmænd skal deltage i forretningen. I ganske særlige tilfælde kan vurderingsformanden tilkalde sagkyndig bistand. Vurderingsmændene fastsætter det den sagkyndige tilkommende vederlag, der henregnes til sagens omkostninger.

Stk. 2. Til vurderingsforretningen indkaldes skadelidte samt så vidt muligt besidderen af de dyr, der har forårsaget skaden.

Stk. 3. I tilfælde af stemmelighed mellem vurderingsmændene er formandens stemme afgørende.

Stk. 4. Viser det sig under vurderingsforretningen, at dyrene har forvoldt nogen af de indkaldte skade,

som ikke omfattes af bestemmelsen i § 3, stk. 1, søger vurderingsmændene også at opnå forlig om erstatningen herfor. Kan forlig ikke opnås, affatter vurderingsmændene en beskrivelse af skadens art og omfang, men henviser i øvrigt skadelidte til at gøre sit erstatningskrav gældende ved domstolene.

Stk. 5. Udsættelse af vurderingsforretningen kan indrømmes, når en af parterne ønsker det og vurderingsmændene finder, at vurderingen med større sikkerhed kan foretages på et senere tidspunkt. Er der voldt skade på husdyr, vil disses værdi før skaden dog være at fastsætte allerede på det første møde.

§ 27.

Vurderingsforretningerne indføres i en for kommunens regning anskaffet og af kommunalbestyrelsen autoriseret protokol, der opbevares af vurderingsformanden.

Stk. 2. Protokollen underskrives efter hver forretnings afslutning af vurderingsmændene og, hvis forlig opnås, tillige af parterne.

§ 28. For afholdelse af vurderingsforretning tilkommer der hver af de i forretningen deltagende vurderingsmænd et vederlag af 10 kr., formanden dog 15 kr. Skadelidte er pligtig forskudsvis at udrede disse vederlag.

Stk. 2. Udskrift af vurderingsprotokollen meddeles af formanden mod et vederlag af 2 kr. pr. påbegyndt folioark. Udskrifterne skal være afsendt senest 3 dage efter, at de er bestilt; vederlaget kan kræves betalt forud.

Stk. 3. De i stk. 1 og 2 fastsatte vederlag kan til enhver tid ændres af landbrugsministeren.

§ 29. De beføjelser, der i nærværende lov er tillagt kommunalbestyrelserne, tilkommer i København magistraten.

Stk. 2. De af magistraten truffene afgørelser kan ikke indbringes for højere myndighed.

§ 30. Protokoller, begæringer, udskrifter og andre udfærdigelser angående vurderingsmændenes forretninger er stempelfri.

Kapitel VIII

Lovens ikrafttræden m.m.

§ 31. Den i § 7, stk. 4, omhandlede forseelse er undergivet privat påtale.

Stk. 2. Overtrædelse af de i §§ 13, 16 og 17 fastsatte bestemmelser påtales kun efter den forurettedes begæring. Dog kan offentlig påtale finde sted også uden sådan begæring i de i § 13 og § 16, stk. 3, omhandlede tilfælde, når almene hensyn kræver det.

Stk. 3. De i § 15 omhandlede forseelser er undergivet offentlig påtale.

§ 32. Landbrugsministeren træffer de nærmere bestemmelser vedrørende lovens gennemførelse.

§ 33. Denne lov gælder ikke for Færøerne.

Stk. 2. Loven træder i kraft den 1. juli 1953. Fra samme tidspunkt ophæves § 18, stk. 1, 1. pkt., i lov af 29. marts 1867 angående sandflugtens dæmpning m.v. og lov nr. 53 af 25. marts 1872 om mark- og vejfred.

Stk. 3. (Overgangsbestemmelser, udeladt).

Landbrugsministeriet,
den 11. december 1987
LAURITS TØRNÆS
/Henrik Wanscher

(* 1) Nu LBK nr. 799 af 11-12-1987.

NYT

NYT

NYT

BREVKASSE

Advokat Jørgen Jørgensen
besvarer spørgsmål

RET & SKEL starter i det nye år en brevkasse, hvor du kan få svar på dine spørgsmål om hegnsloven og alle de love, som relaterer til Hegnsynenes arbejde.

Skriv dit spørgsmål allerede i dag og send det til Ret & Skel, Mylius Erichsens Vej 23, 7400 Herning eller mail til bluesbent@privat.dk og få svar her i bladet.

NYT

NYT

NYT

Foreningens Hjemmeside

Kig jævnligt på foreningens hjemmeside på Internettet
du finder den på adressen: hegnsyn.dk

Her kan du bl.a. hente en masse om hegnsloven,
mark- og vejfred, skelforretninger m.v.
Du kan også hente bladet "Ret og Skel" og blanketter
Som du kan printe ud og bruge.
Samtidig kan du finde nyttige navne og adresser
Sammen med links til en masse oplysninger.

Henvend dig til *forretningsføreren!*

Når RET & SKEL

- ikke skal fremsendes mere, eller det skal sendes til en anden person
- Ved adresseændringer
- ekstra eksemplar ønskes, eller tegning af et abonnement (koster i begge tilfælde kr. 100 pr. år).

Alt dette, og meget mere, tager forretningsføreren sig af.
Derfor - ram plet første gang ved at ringe eller skrive til:

Bent Jensen, Mylius Erichsens Vej 23, 7400 Herning. Tlf. 97 22 03 97.

E-mail: bluesbent@privat.dk

eller via foreningens hjemmeside: hegnsyn.dk

Bent Jensen,
Mylius Erichsens Vej 23,
7400 Herning

B

PP DANMARK

Glædelig Jul og Godt Nytår